

מ"ת 50153/01/18 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד סאסי עזרא, דוד בן ישי

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 50153-01-18 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' עזרא(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד
המשיבים
1. סאסי עזרא (עציר)
2. דוד בן ישי (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס לשניהם עבירות גידול סמים.

מדובר במעורבות בגידול סמים מסוכנים מסוג קנאביס, ביחידת דיור נפרדת (להלן: "הדירה"), הנמצאת בבית מגורים ביישוב כורזים, וזאת ב"מעבדת סמים", מאובזרת, תוך התקנת ציוד תואם, הכולל מרכזיית חשמל, מזגן, מפוח, מכשור חשמלי, ציוד תאורה, ועוד - כמפורט בהרחבה בכתב האישום.

מעבדת הסמים נחשפה בחיפוש שנערך במקום ביום 8/1/18, ונמצאו בה אדניות הכוללות 215 שתילי קנאביס, במשקל של 5.3 ק"ג.

למשיב מס' 1, עזרא סאסי, מיוחסות עבירות **גידול סמים מסוכנים בצוותא עם אחרים** - בהתאם להוראות סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, עבירת **קשר לפשע** - על פי סעיף 499 לחוק העונשין, וכן **החזקת כלים לצריכת סמים בצוותא עם אחרים** - בהתאם להוראותיו של סעיף 10 סיפא לפקודת הסמים יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

בהתאם לכתב האישום, שכר המשיב מס' 1, ביום 18/2/17, את הדירה מאחד בשם עוזי בנימין, ששכר את המבנה כולו מבעליו קודם לכן. צוין כי בתקופת חודש דצמבר 2017 ועד ליום 8/1/18 הקים המשיב מס' 1, יחד עם אחרים, את מעבדת הסמים. צוין כי הותקנה גדר להסוואת הדירה, הותקנה אף דלת נפרדת, הובאו

משטחים, עציצים וחומרי דישון, והובא כלל הציוד שנועד לגידול הסמים. המשיב מס' 1 הביא לדירה שתילי קנאביס והחל בגידולם ובטיפוחם, אף הגיע מספר פעמים למקום והשקה את השתילים.

המשיב מס' 2, דוד בן ישי, מואשם בכך **שסייע** למשיב מס' 1 ולאחרים בביצוע פרויקט גידול הסמים.

למשיב זה מיוחסת לפיכך עבירת **סיוע לגידול סמים** - בהתאם לסעיף 6 לפקודת הסמים בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין. בנוסף מיוחסות למשיב מס' 2 עבירת **קשר לפשע, החזקת כלים לסמים**, וכן **הסתייעות ברכב לעבור עבירה** - בהתאם לסעיף 43 לפקודת התעבורה.

לגבי חלקו של המשיב מס' 2, שסייע, על פי הנטען לגידול הסמים, ציין כתב האישום כי משיב זה נטל חלק בהקמתה, תפעולה ותיקונה של מערכת החשמל במעבדת הסמים. צוין כי משיב מס' 2 הגיע לדירה לביצוע עבודות החשמל מספר פעמים בתקופת הגידול, תמורת סכום העולה על 10,000 ₪, ותוך שהסתייע ברכב מסוג פורד פוקוס בו החזיק, והביא עמו ציוד, מכשור חשמלי וכלי עבודה.

עוד צוין, כי ביום 8/1/18, יום גילוי המעבדה, נתפס המשיב מס' 2 בדירה, יחד עם אחר, כשהשניים מבצעים במקום עבודות חשמל לשם גידול הסמים.

2. יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את שני המשיבים עד תום ההליכים.

טענות הצדדים

3. בדיון שהתקיים ביום 24/1/18 הקדישו באי כוחם של שני המשיבים יריעה לא מבוטלת להצבעה על ראיות שבתיק החקירה. הטענות לא חלקו על עצם קיומו של בסיס ראיתי, ואולם כל אחד מהסנגורים העלה טענות, והפנה לחומר ראיות, אשר יש בו, כך על פי העמדה, להשפיע על קיומה של עילת מעצר, לגבי כל אחד מהמשיבים. נטען כי יש לשחרר את המשיבים לחלופות שהציעו.

אתייחס לטענות שהושמעו, ואציין כבר עתה כי גרסאותיהם של שני המשיבים, באשר לחלקו של כל אחד מהם בפרשה, סתרו במידה לא מבוטלת זו את זו.

4. משיב מס' 1 לא חלק למעשה על כל הנטען בכתב האישום. ההיפך הוא הנכון - ניתן לומר כי באת כוחו של משיב זה כמעט ויצאה מגדרה במאמצים לשכנע שהמשיב מס' 1 הנו הדמות המרכזית והדומיננטית מאחורי הקמתה של מעבדת הסמים, ומאחורי גידול הסמים בתוכה כנטען בכתב האישום. הסנגורית ציינה כי המשיב מס' 1 לוקח אחריות מלאה על המעשה, כי משיב זה התייצב לחקירה על פי דרישה, ואף נטען שהמשיב 1 הציג גרסה הגיונית, שיש בה לשכנע כי הוא בקיא בענייני גידול הסמים. באת כוחו של המשיב ביקשה לשכנע כי משיב זה הגיע אל המשיב מס' 2, חשמלאי בעיסוקו, באמצעות חיפוש ב"גוגל", וחיזקה את טענתו של המשיב 2 כי אין למשיב זה כל חלק במיזם הפלילי, למעט הספקת

עבודות חשמל בתשלום. כפי שיפורט בהמשך - הגרסה של משיב 1 לגבי חלקו של המשיב מס' 2, ולגבי אופן ההתקשרות עמו, שונה שוני מהותי מגרסתו של המשיב 2 עצמו באותו עניין.

למרות שאישרה כי המשיב מס' 1 היה מי שבפועל הקים את מעבדת הסמים וגידל בה סמים - טענה בראת כוחו של משיב מס' 1 כי מדובר בגידול סמים בקנה מידה קטן, ולצרכים אישיים. צוין כי מדובר באדם חולני, שביקש לגדל קנבוס למטרות רפואיות, ושביקש להרתיח את עלי הסם ולשאוף אותם לשם ריפוי.

5. בא כוחו של המשיב 2 הפנה את עיקר טיעונו לכך שחלקו של משיב זה הסתכם בביצוען של עבודות חשמל במעבדת הסמים, וכן הרחיב את הטיעון באשר לנסיבות שבהן הגיע משיב זה למקום ולביצוע עבודות החשמל בו - על פי התמונה העולה מחומר הראיות.

הסנגור טען כי הסיוע לגידול הסמים, המיוחס למשיב מס' 2, קרוב לפטור לפי הגנת הכורח שבחוק העונשין, וכי המשיב מס' 2 אולץ לבצע את עבודות החשמל במעבדת הסמים על ידי אחרים.

הסנגור טען כי המשיב מס' 2 היה מחוץ למעגל המעורבים שניהלו כנראה את מעבדת הסמים, וכי מיד עם מעצרו במקום, מסר גרסה קוהרנטית ומלאה, הכוללת מקומות, שעות ושמות, לגבי הנסיבות בהן אולץ על ידי אחרים לבצע את עבודות החשמל במקום.

בא כוחו של המשיב 2 הפנה לחקירותיו, בהן השמיע משיב זה את גרסתו, כי אולץ, ולמעשה נסחט באיומים, לפעול, תוך שציין במפורש מי איים עליו ומי הפעילו.

הסנגור הפנה לראיות בתיק, מהן עולה כי תוך כדי מעצרו של המשיב 2, נעשה ניסיון מטעמים של גורמי חוץ להשפיע עליו ולשבש את החקירה.

בא כוחו של המשיב 2 הפנה לסימני האמת בגרסתו, וביקש לבכר גרסה זו, לפיה אולץ לפעול במעבדת הסמים, על גרסתו של המשיב 1 בעניין זה, שכאמור טען כי הגיע אל המשיב מס' 2 באמצעות האינטרנט. משיב מס' 2 טען בנקודה זו כי שמו כלל לא מפורסם באינטרנט.

ב"כ משיב 2 טען, כי גרסתו המפורטת של משיב זה, ושיתוף הפעולה המלא שלו, מביאים למסקנה כי יש לתת במשיב זה אמון, כי לא נשקפת מפניו מסוכנות, וכי יש לשחררו בחלופת מעצר, אף ללא קבלת תסקיר. החלופה שהוצעה הנה שחרור לביתו של המשיב מס' 2, בהשגחתן של אשתו ואחותו.

לשאלתי, אם המשיב 2 איננו חושש שמא אחרים יפגעו בו (לנוכח גרסתו בה הזכיר שמותיהם של אחרים), ענה בא כוחו של משיב 2 כי המשיב מעוניין להשתחרר, והמשיב עצמו אמר כי האדם עליו הצביע עצור (ולכן אינו חושש - רש"כ).

6. בא כוח המבקשת התייחס לטיעוני ב"כ המשיבים, והזכיר שוב את קיומה של עילת מעצר סטטוטורית.

התובע טען כי גרסתו של המשיב 1, על כך שהוא לבדו הקים את מעבדת הסמים והפעילה, איננה הגיונית. התובע טען כי ברור שמדובר במזימה פלילית מתוככמת, אשר המשיב 1 היה רק אחד מהמעורבים בה.

לגבי המשיב מס' 2 - התובע הפנה במיוחד לראיות לגבי חשש לשיבוש חקירה, וטען כי קיימים מעורבים נוספים שעניינם טרם הסתיים. התובע טען שמסוכנותו של המשיב 2 נלמדת מכך שהגיע במודע לבצע עבודות חשמל נרחבות במעבדת סמים, שידע את טיבה היטב. התובע הדגיש כי עילת המעצר העיקרית לגבי המשיב מס' 2, הנה לשם מניעת שיבוש מהלכי משפט.

ראיות לכאורה

7. כפי שפורט - המשיבים לא חלקו על קיומן של ראיות לגבי העבירות שיוחסו בכתב האישום, כי אם רק הפנו לנקודות בחומר הראיות, בהשלכה לשאלת קיומה של עילת מעצר.

אתיחס בקצרה לנקודות הרלוונטיות, כדי שתתקבל תמונה לגבי היקף הפרשה הפלילית בתיק זה.

למרות שכתב האישום נגד שני המשיבים כבר הוגש, ברור מתוך עיון בחומר הראיות, וכפי שעולה מדברי ב"כ המבקשת, כי החקירה הרחבה בפרשה זו, תוך בירור חשדות לגבי חלקם של מעורבים אחרים, טרם הסתיימה.

בין היתר אין זה סוד כי נעצר בפרשה חשוד נוסף, ששמו מוטי בן שושן (להלן: "**בן שושן**") אשר הובא להארכת מעצר בהליך של "מעצר ימים" באותו יום בו נערך הדיון בבקשה זו - 24/1/18. בתחילת הדיון בהליך זה, ביקש ב"כ המבקשת כי עורך דינו של אותו חשוד בן שושן, ייצא מהאולם ולא יהיה נוכח בעת השמעת הטענות, ואכן הסנגור יצא מהאולם, והדבר אף קיבל ביטוי בפרוטוקול הדיון.

8. החקירה בתיק זה החלה בעריכת חיפוש על פי צו, שנערך בדירה ביום 8/1/18. צו החיפוש הוצא על שמו של אחד, עוזי בנימין, אשר המבנה בו מצויה יחידת הדיור בישוב כורזים הושכר לו על ידי בעליו. בתיק מצויה הודעתו של בעלי המבנה (בורשטיין) שמסר כי המבנה הושכר לעוזי בנימין, וכן קיים בחומר חוזה שכירות, שנערך על שמה של אישה, שהיא בת זוגו של בנימין.

בנימין נעצר, בשלב מסוים אחרי שמעבדת הסמים כבר נחשפה, נחקר, ומסר כי הוא אכן שוכר את המבנה. בנימין טען שאת יחידת הדיור הצדדית (היא הדירה בה נבנתה המעבדה) השכיר כחודש קודם **למשיב מס' 1**, **עזרא סאסי**. בנימין ציין את סכומי השכירות ואת נסיבות היכרותו עם המשיב 1. בנימין טען כי לא ידע שבמקום מתקיים גידול סמים.

9. בעקבות דברי בנימין - נחקר המשיב 1, **ואישר כי הוא אכן שכר את יחידת הדיור מבנימין למטרת גידול סמים**. המשיב 1 ציין (חקירתו מיום 12/1/18) כי לא התגורר בפועל ביחידת הדיור, וכי הוא גר במרכז הארץ. המשיב טען כי הגיע למקום רק מספר פעמים להשקות את השתילים. **המשיב מס' 1 לקח אחריות מלאה על גידול הסמים**, וטען שהשתילים נועדו להקל על כאבים מהם הוא סובל. גרסתו של המשיב נכשלה בכל מבחן הגיון שהעמידו בפניו החוקרים בשאלותיהם. לדוגמה - המשיב טען שחתם על החוזה עם בנימין בתל אביב (חקירתו מיום 12/1/18, ש' 222) לעומת בנימין שטען כי חוזה השכירות נחתם בכורזים (חקירת בנימין מיום 15/1/18, ש' 15), המשיב, אף על פי שטען כי הוא עצמו

הקים את המעבדה המתוחכמת ועתירת האמצעים, לא הצטיין בתיאור המקום, כשהתבקש לעשות זאת על ידי החוקרים, המשיב 1 התקשה לענות על שאלות נוספות, הקשורות לגידול הסמים. המשיב מס' 1, שהנו נכה מוגבל, אשר אמו מסרה לגביו בשיחה טלפונית (מזכר המסומן באותיות קכג'), כי הוא "חי מגרושים", התקשה להסביר מאין גייס אלפי שקלים רבים שאפשרו לו לשכור את יחידת הדיר, לשאת במימון הקמת המעבדה הגדולה, ואף לשלם לחשמלאי (המשיב מס' 2).

10. באשר לקשר עם משיב 2 - כפי שצויין מפי באת כוחו, המשיב 1 מסר גרסה לפיה איתר את המשיב 2 דרך "גוגל", וטען ששילם לו 12,500 ₪. ואולם בעימות שנערך בין השניים, אישר כי מעולם לא ראה את המשיב 2, ולא סתר בטענות משכנעות את הגרסה של משיב 2, לפיה היה זה אחר (אותו בן שושן, שהזכרתי בפסקה 7 שלעיל) שדאג לגייס את שירותיו כחשמלאי, ולא המשיב מס' 1.

11. על בסיס חומר הראיות, הגעתי לכלל מסקנה, לגבי המשיב מס' 1, כי הוא מעורב בוודאות במיזם הפלילי, וכי יש לו חלק בקשר לפשע עם אחרים במטרה לגדל סמים באותה מעבדת סמים באופן נרחב. לא בכדי חתום משיב מס' 1 על חוזה השכירות, ולא בכדי התייצב על פי דרישת חוקרים וקיבל על עצמו אחריות מלאה לעבירות. יחד עם זאת, חלקו של משיב מס' 1, לעומתם של אחרים ולצדם, אינו ברור, וקיים חשש ממשי שהוא מונע ומופעל על ידי אחרים, שחלקם דומיננטי ומרכזי בפרשה מחלקו.

12. המשיב מס' 2 נעצר בתוך המעבדה, יחד עם אדם נוסף ששמו סטניסלב, וזאת באותו חיפוש שנערך במעבדה ביום 8/1/18. לגבי אותו סטניסלב - נמצאו עד מהרה ראיות לכך שמדובר בפועל שכיר, שהמשיב מס' 2 העסיק, ולכן שוחרר סטניסלב כבר בשלב מוקדם של החקירה. המשיב 2 מסר כבר בגרסתו הראשונית, כי אולם, וכי אף נסחט על ידי בן שושן. המשיב 2 מסר מידע מפורט, לגבי השתלשלות העניינים. השמיב 2 סיפר כי הוא חב לבן שושן חוב גדול בשל הלוואה שנטל ממנו, וכי בן שושן איים להזיק לו, אם לא ישתף פעולה, ואם לא יסייע לו כחשמלאי מיומן, בהתקנתו, תפעולו ותיקונו של מנגנון החשמל במעבדת הסמים.

ב"כ המשיב 2 לא חלק על כך שמשיב זה אישר כי הגיע מספר פעמים בעבר הלא רחוק למעבדה וביצע שם עבודות חשמל.

המשיב 2 אישר כי ידע היטב כי במקום מתקיים גידול סמים.

המשיב 2 טען, כי לאחר שחלפה תקופה נוספת, מאז הפעמים שבהן ביצע עבודות חשמל במעבדה, התקשר אליו בן שושן שוב, ביקש ממנו לבוא למעבדה ולטפל בתקלות, ואף נפגש, ביום 6/1/18 ולמחרת, עמו ועם אדם נוסף במרכז הארץ.

באותם מפגשים שוחחו המשיב, בן שושן והאחר, על טיב התקלה החשמלית במעבדה, ועל דרכים לתקנה. המשיב 2 ציין כי התנגד לבקשתו של בן שושן להשתתף במיזם, וכי לא רצה להסתבך, במיוחד לנוכח נסיבותיו האישיות, שכן בעברו היה עבריין ומכור לסמים, עד שנגמל. המשיב 2 מסר כי בן שושן איים עליו באיומים מפורשים וקשים שאם השתילים ימותו ישלם על כך מחיר (ראה נוסח האיום בהודעתו של המשיב 2 מיום

10/1/18, ש' 13).

13. גרסתו של המשיב מס' 2 הנה גרסה הרצופה סימני אמת, והמבקשת לא חולקת בעמדתה הבסיסית על האמור בה. יחד עם זאת - עיקרי גרסה זו טרם נבדקו, שכן מאמציה של המשטרה לאתר ולעצור את בן שושן, שלגביו מופנות עיקר הטענות בגרסה, לא נשאו פרי עד לאחרונה. כאמור, בן שושן נעצר בסופו של דבר, לאחר שאותר באקראי, כשהיה מבוקש לחקירה, והובא להארכת מעצר רק ביום 24/1/18 - מעל שבועיים ימים מהיום שבו המעבדה בכורזים נחשפה. החקירה בעניינו של בן שושן נמצאת לפיכך בראשיתה.

14. נסיבות הפרשה, גם אם אקבע כי הן כפי שהמשיב מס' 2 תיארן - לא מבססות בשלב זה פטור בשל הגנת הכורח.

טענה זו תיבחן, יחד עם בירורן של כלל הנסיבות במהלך ההליך הפלילי. הקמת מערכת חשמל לשם גידול סמים, תחזוקה ותיקונה של מערכת, הנה מעורבות פלילית חמורה ומובהקת בעבירות גידול סמים.

המשיב, תושב מרכז הארץ, הגיע למעבדת הסמים בישוב הצפוני מספר פעמים, יחד עם פועל שכיר, תוך שהבין היטב היכן הוא נמצא, ובמה הוא לוקח חלק.

מבצען של עבודות חשמל לא נמנה אמנם עם אלה המצויים במעגל הפנימי הראשוני של ביצוע עבירות גידול הסמים, ולכן יוחסה למשיב מס' 2 עבירת סיוע לעבירה, ולא העבירה המושלמת, ואולם אין ספק כי איש מקצוע שנבחר לתרום ממיומנותו לפעילות עבריינית, נושא בתכונות מיוחדות, בהן הוא נבדל מציבור החשמלאים הנורמטיביים, ובכך עלולה לנבוע ממנו מסוכנות.

המשיב 2 טען כי לא קיבל תשלום על עבודתו, וזאת בניגוד לאמור בגרסתו הבלתי אמינה של משיב מס' 1, שטען כי שולם למשיב 2 סכום העולה על 10,000 ₪. המשיב מס' 2 אולץ, לדבריו, לעבוד במעבדה ולמעשה קיבל תשלום בדרך של קיזוז חלק מחובו לבן שושן.

כאמור, על פי הגרסה, לא דובר בעבודה נקודתית, אלא בשורה של נסיעות לצפון, עבודה ממושכת, וכן במפגשים עם אחרים.

גם אם נבחר לתפקיד בשל חובות כבדים בשוק האפור שעשוהו קל להשפעה ולאיום - עדיין מתקיימות ראיות לכאורה לסיוע לעבירות הסמים, שאינן מאויינות בהגנת הכורח.

15. סעיף 34 לחוק העונשין קובע כי אדם לא יישא באחריות למעשה שנצטווה לעשות תוך איום שנשקפה ממנו סכנה מוחשית לפגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו, ושאנוס היה לעשותו עקב כך.

כאמור - מצאתי כי הטענה בדבר חוב, ובדבר השמעתו של איום, או איומים, כלפי המשיב 2, אין בהם, לכאורה,

די לשכנע כי פעל מכורח, עד כדי פטור בפלילים, וזאת בשלב מוקדם זה. מחיקת חוב בשוק האפור, הנו אינטרס של המשיב 2, המסביר את פעולתו האקטיבית לסיוע לגידול הסמים, ממש כמו קבלת תשלום בעין.

עמדו בפני המשיב 2 דרכים חוקיות להימנע מהשתתפות בעבירות, בין היתר בדרך של פניה לרשויות החוק, לאחר שאויים. תחת זאת בחר לבצע את העבודות הנרחבות במעבדת סמים גדולה.

אין מדובר, לכאורה, במי שפעל מכורח.

16. לעניין חומרת מעשיו של מי שגידל סמים עם אחרים, בשל הסתבכות כלכלית בשוק האפור, ראוי להפנות לפסק הדין בעפ"ג (מרכז) 9839-05-17 **מדינת ישראל נגד עופר דהאן (12.11.17)**, שם הוחמר עונשו של אותו משיב על ידי בית המשפט המחוזי, עד שכלל מאסר בפועל. כאן, מדובר אמנם במסייע בלבד, אך הדברים שנאמרו באותה פרשה, על כך שמניע של מניעת איומים מגורמים שליליים, לא משמיט כל חומרה מהעבירה, יפים לענייננו, וזאת כדלקמן:

"אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בפניו ומתסקיר שירות המבחן שהוגש לצורך הדיון בערעור. מהתסקירים עולה שהמשיב התנהל בצורה שלילית בפן האישי והכלכלי, דבר שגרם לו לצבור חובות לשוק האפור. משכך, אין לומר שהמשיב לא הפיק רווח כספי מהקמת המעבדה ומהפעלתה, שלא נועדה לצריכה עצמית אלא לצורכי סחר בסם שגידל בה, שכן גם אם לא הפיק את הרווח הכספי במישרין, הרי הקטין את חובותיו לשוק האפור, ולטענתו מנע ממנו ומאשתו איומים והפעלת כוח, וגם בכך יש לראות רווח."

ביום 1/1/18, דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור שהוגשה על פסק הדין הנ"ל (רע"פ 9938/17 **עופר דהאן נגד מדינת ישראל**).

17. מצאתי איפוא כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי העבירות המיוחסות בכתב האישום, לגבי כל אחד מהמשיבים.

עילת המעצר

18. על מעשיהם של שני המשיבים חלה עילת מעצר סטטוטורית מתוקף הוראותיו של סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לפקודת הסמים המסוכנים, החלה לגבי עבירות סמים חמורות. ראו לעניין זה את דברי בית המשפט העליון בבש"פ 4858/14 **משה צקבאשווילי נגד מדינת ישראל (04.07.14)**:

"בעניין דנן קמה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין

הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. למעט חריגים, לא ניתן להפיג את המסוכנות הטבעה במבצעי עבירות אלה באמצעות חלופת מעצר, וזאת בשל המסוכנות הרבה לשלום הציבור הנשקפת מהם, וכן בשל כך שחלופת מעצר, על-פי רוב, אין בכוחה למנוע הישנותן של עבירות אלו.."

כאן מדובר בהקמת מעבדת סמים, ובגידולם של 215 שתילי סם, אשר גודלו באמצעים מתוחכמים, עם הקמת מערכות חשמל, מיזוג ותאורה, תוך שכירת מבנה באופן ייעודי, הסוואתו בגדר ובדלת נפרדת, ואחזקת אמצעים לטיפול ודישון.

המשיב מס' 1 טען כי לא מדובר בסמים שהניבו כמות גדולה, ובאת כוחו ציינה כי מדובר בשתילים צעירים.

לעניין זה, סבורני כי אין במשקל הסמים, אשר יחסית למספר השתילים אינה גדולה, להוות במקרה זה נסיבה לקולא. אין משמעות לעובדה כי השתילים היו רכים, בעת חשיפתם על ידי המשטרה, וכי טרם צמחו לגובה רב או לכמות גדולה (ניתן להתרשם מהשתילים בצילומים המצויים בתיק החקירה). מידת שגשוגם וצמיחתם של שתילי הקנבוס הנם פועל יוצא של מועד החקירה והגילוי, ואין באותו משקל, שאיננו גבוה להצביע על היעדר חומרה בעבירות שבוצעו. מעבר לכך - אין להמעיט בכמות, העולה על 5 ק"ג, של סם שנתפס. ב"כ המשיב מס' 1 טענה כי יש לקחת בחשבון כי רק חלק קטן ממשקלם של הסמים ניתן לצריכה, וכי לכך יש השפעה לקולא, ואולם טיעון זה דינו לנידחות, נוכח הקביעה בע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מ"י**, שם נדחתה טענה דומה, ונקבע כי משקלם של הסמים בפועל, כפי שנשקלו, יובא בחשבון כמדד להיקף ביצועה של העבירה, ללא ביצוע הערכות לגבי כמות הסמים שתופק לשימוש. כמות השתילים הגדולה, ואמצעי גידולם, מקימים מצע המחזק מאד את חזקת המסוכנות, וזאת על אף המשקל שאיננו גדול.

19. מסוכנותו של משיב מס' 1 עולה ממעורבותו במיזם הפלילי החמור, וזאת למרות שהודאתו המלאה, לפיה הוא הנו המבצע היחיד, נגועה בחוסר אמינות. ניכר כי מדובר במשיב אשר לכאורה מעורב עד צוואר בעסקי הסמים, יחד עם אחרים, שעליהם הוא ככל הנראה מחפה. עברו הפלילי שאיננו מחמיר, וכן מצבו הרפואי של משיב מס' 1 לא מאיינים את מסוכנותו.

20. מצבו של משיב מס' 2, מבחינת הערכת מסוכנותו, שונה מזה של משיב מס' 1. קבעתי אמנם, כי עבירת הסיוע לגידול סמים, שביצע משיב זה לכאורה, מקימה מסוכנות ממנו, ואולם אני מקבלת את טענת בא כוחו, כי מסוכנות זו מוחלשת משמעותית בשל מידת שיתוף הפעולה של המשיב 2.

יחד עם זאת, מצאתי כי בסופו של דבר המסוכנות אינה נמחקת או מאויינת כליל, וכי העילה הנוספת, לגבי שיבוש מהלכי משפט, רלוונטית לגבי משיב זה במיוחד.

מדובר במי שבעברו הרשעות פליליות רבות בתחומים שונים, אם כי לא בעבירות סמים חמורות. המשיב העיד על עצמו בחקירותיו כי ריצה מאסרים ממושכים, וכי היה מכור לסמים שנים ארוכות. כעת, לדבריו, מסובך בחובות כבדים לשוק האפור, בין היתר לדבריו, לאותו בן שושן.

מצבו הכלכלי הקשה, ועברו של המשיב 2, היוו את הרקע לביצוע העבירות, לאחר, שלדבריו, אחרים כפו זאת עליו.

משיב מס' 2 חשף בחקירתו (הודעתו מיום 7/1/18, ש' 37) כי נעשו מטעמים של אחרים מהלכים מתוחכמים להשפיע עליו ולמנוע ממנו לסבך מעורבים נוספים. מפאת חומרתם של הדברים שמסר המשיב 2, אמנע מפירוטם, ואסתפק בהפנייה לדבריו כפי שהושמעו במשטרה.

מצאתי כי המשיב מס' 2, אם ישוחרר, עלול להיות מעורב שוב בעבירות דומות, וכי בעיקר אין לשלול, כי המשיב 2 עלול לחמוק מדין, וכי אחרים עלולים להשפיע עליו שלא לשתף פעולה בהמשך החקירה הנרחבת, שעדיין מתקיימת בפרשה זו. המשיב מס' 2 עלול להוות מטרה לאיומים ולהשפעה מצד אחרים.

יש חשש שיופעלו עליו אמצעי שכנוע שונים - באיומים או סחיטה, או להבדיל בשכנוע ומימון, והכל מצדם של אחרים, במטרה להניעו משיתוף פעולה עתידי.

החשש לשיבוש מהלכי משפט, להימלטות ולאי התייצבות עתידית לדיונים, כמו גם לאי הגעה לחקירה נוספת, הנו חשש ממשי, ככל שהדבר נוגע למשיב מס' 2.

מצאתי לנכון להמליץ למאשימה לשקול מעת לעת מחדש את מידת החשש לשיבוש מהלכי משפט בנוגע למשיב מס' 2, ואם יימצא שינוי בעניין זה, הרי ששמורה למאשימה המבקשת זכות לשנות את עמדתה באשר למעצרו של המשיב 2, גם בטרם יוגש תסקיר בעניינו.

חלופת מעצר

21. המשיבים הציעו לשחררם לחלופות ביתיות במרכז הארץ, שם הם מתגוררים דרך קבע, בהשגחת קרובות משפחה מדרגה ראשונה.

כמצוות המחוקק, לפיה יש לבחון בכל מקרה אם ניתן להסתפק בחלופות מעצר, תחת מעצר ממש, אבחן התאמתן של חלופות אלה.

מצאתי כי לשם בחינת החלופות, ראוי יהיה להיעזר במקרה זה בתסקיר מעצר, וכי לא ניתן להסתפק בהתרשמות ישירה מהמשמורניות המוצעות.

שרות המבחן יגיש תסקיר מעצר ביחס לשני המשיבים עובר לדיון.

נקבע לקבלת תסקיר ולהמשך דיון ליום 12.2.18 שעה 10:30.

שרות המבחן יעשה כל מאמץ לעמוד בסד הזמנים הקצר שניתן, וזאת מפאת אילוצי יומן, שכן אני

נעדרת מבית המשפט מיום 13.2.18 למשך כחודש ימים.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן בהקדם.

אני שבה ומורה על מעצר עד החלטה אחרת.

המשיבים יובאו לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ח, 30 ינואר 2018, במעמד
הנוכחים.**